

eller senere være med til at lægge noget til Side.

Endelig spurgte det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) mig, om ikke nogen af Finansministeriets Embedsmænd havde gjort Indvendinger mod Udbetaling af Laanet. Det er mig ikke bekendt.

Ellinger: Jeg vil gerne tillade mig at spørge Konseilspræsidenten, paa hvilket Præcedens han støttede Udbetalingen af de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg vil gerne spørge om, naar Den sjællandske Bondestands Sparekasse, kan faa Laan af Statskassen mod Pant, om saa ogsaa alle andre, naar de mene, det er pengeknappe Tider, kunne gaa til den og faa et saadant Laan?

Den højtærede Minister maa have misforstaaet mig, naar han mente, at der, naar jeg søgte at forklare den Tankegang, der havde ledet Ministeren, deri skulde ligge nogen Insinuation mod ham. Paa ingen Maade. I og for sig vilde jeg anse et Ræsonnement netop som det, jeg tillod mig at fremføre, som ganske naturligt. Der var ingen Behøjdselse deri. Men nu siger den højtærede Minister, at Sparekassen kom og sagde, at det var pengeknappe Tider, og den kunde ikke som sædvanlig faa Penge i Privatbanken. Derved er nu for det første at bemærke, at naar den højtærede Minister skal foretage et saa ekstraordinært Skridt, der ligefrem har Karakter af et Provisorium, saa er det dog ganske mærkeligt, at han ikke ringer Privatbanken op og spørger, hvorledes det forholder sig dermed. Det er dog ganske mærkeligt, som jeg før sagde, at Ministeren tager den Sludder for en Sladder for gode Varer, som Alberti gav for at forklare den Postering, der var i Sparekassens Regnskab.

Men nu siger den højtærede Minister, og det forbavsende mig i høj Grad, at der paa det Tidspunkt, da Alberti henvendte sig til Ministeren, var Tale om et Run paa Sparekassen. Dette Ord sagde den højtærede Minister: der var paa det Tidspunkt Tale om et Run paa Sparekassen. Men hvor kan den højtærede Minister vide det og saa samtidig sige, at da han gav dette Laan, var der ikke Tale om, at nogen tvivlede om, at Sparekassen var fuldstændig i Orden?

Zahle: I den Tale, jeg holdt her i Tinget i Lørdags Aftes, talte jeg som sjællandsk Landborepræsident, og jeg havde to Formaal med min Tale. For det første her i Tinget at faa sagt de

Ord: kom til Hjælp, og faa peget paa, hvorledes jeg mente, man fra Lovgivningsmagtens Side kan komme de ved Albertis Bedragerier haardt ramte sjællandske Landboere til Hjælp. Jeg skitserede i den Henseende Planer, hvis Realisation jeg tror kan være til nogen Nytte, uden dog at anstrenge Statskassen for stærkt. Mit andet Formaal var at faa klaret det Spørgsmaal, hvorvidt Sparerne i den sjællandske Bondestands Sparekasse ere forpligtede til at tilbagebetale Statskassen det Laan paa $1\frac{1}{2}$ Million, som i Maj Maaned blev tilsagt og i Juni Termin ydet den sjællandske Bondestands Sparekasse gennem en Aftale mellem den nuværende Konseilspræsident og Forbryderen Alberti. Dette er for mig som sjællandsk Landborepræsident af stor Vigtighed, thi de sjællandske Landboere ere jo ramte overordentlig haardt, og det gælder derfor om ikke at lægge mere paa deres Skuldre, end hvad de rettelig skulle bære. Dersom dette Laan er stiftet under saadanne Forhold, at der ikke er nogen retlig Forpligtelse til at betale dem tilbage, skal det fuldt oplyses, for at de sjællandske Landboere kunne slippé for dette Tab. Hvis det er stiftet under saadanne Forhold, at Staten intet moralsk Krav har paa at faa disse Penge tilbage, skal det ogsaa oplyses, for at vi kunne tage Beslutning om at eftergive disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og ikke kræve dem, naar vi ingen moralsk Ret have til at forlange dem af de haardt ramte og haardt hjemsogte sjællandske Bønder. Derfor kræver jeg bestemt en Undersøgelse af de Forhold, under hvilke den højtærede Konseilspræsident, den daværende fungerende Finansminister, ydede dette Laan til den sjællandske Bondestands Sparekasse eller til Alberti, og jeg ønsker bestemt, at Undersøgelsen skal oplyse, hvorledes disse Penge ere blevne anvendte.

Den højtærede Konseilspræsident er saa forbavset over, at jeg spørger: Ere disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. komne Sparerne til gode? Men naar jeg staar her som Repræsident for særdeles mange af disse Sparere, er det dog virkelig min Pligt at rejse dette Spørgsmaal: Ere de komne Sparerne til gode, eller ere de blevne smidte i Gabet paa Alberti og hans urimelige Svindel og forsvundne, uden at de ere komne den sjællandske Bondestand til nogen Nytte, saaledes at de forøge dennes Tab med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. rent ud, hvis de skulle tilbagebetales. (Afbrydelse). Det erkender selv det ærede Medlem fra Lange-